Το κράτος δε δικαιούται να ομιλεί για τη δολοφονημένη

Η γυναίκα αυτή βίωσε όλη τη θεσμική αμφισβήτηση και αδιαφορία και μοναξιά που αντιμετωπίζει κάθε θύμα έμφυλης βίας κι ακόμα περισσότερο, βίωσε ό,τι βιώνουν αυτά που αποφασίζουν να καταγγείλουν. Απευθύνθηκε στην αστυνομία και στη δικαιοσύνη. Όμως έκανε κι αυτός μήνυση και στη δίκη κρίθηκε ότι ήταν και οι δυο αθώοι - πρώτοι φορά μάλλον άκουγαν οι δικαστές ότι οι κακοποιητές, ιδίως οι πιο αδίστακτοι από αυτούς, κάνουν αμέσως μήνυση στο θύμα τους. Και ω, τι περίεργο, δεν την πίστεψαν.
Αυτός συνέχισε να οπλοφορεί νόμιμα. Η ίδια απειλήθηκε πάλι και πάλι απευθύνθηκε στην αστυνομία. Δύσκολο όμως για την αστυνομία να εντοπιστεί ο δράστης σε ένα«απλό» περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας. Ακόμα πιο δύσκολο για την αστυνομία ήταν να της παρέχει έστω φύλαξη, εφόσον δεν τον συνέλαβε. Άλλωστε η ίδια η γυναίκα αρνήθηκε τη φοβερή προσφορά να παει σε δομή και να χάσει το σπίτι και τη δουλειά της - μάλιστα για λίγες μέρες, καθώς παραμονή σε δομή με έφηβο γιο αποκλείεται. Οποτε απλά την άφησαν να φύγει.
Αν λοιπόν η ίδια γυναίκα είχε επιβιώσει, χάρη στο νόμο της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας που νομοθέτησε η ίδια αυτή κυβέρνηση που απαντάει με χρόνια κάθειρξης όποια και να είναι η ερώτηση, θα μοιραζόταν την επιμελεια των παιδιών της με τον «πατέρα», που την απείλησε με τη ζωή του παιδιού τους για να τη φέρει πίσω και να την εκτελέσει μπροστά του. Γιατί το δόγμα της δικαιοσύνης που εισήγαγε ο προηγούμενος υπουργός δικαιοσύνης κ. Τσιάρας, είναι «κακός σύζυγος δε σημαίνει κακός πατέρας». Θα άκουγε «βρείτε τα για τα παιδιά», από μετριοπαθείς δικαστες και «τώρα το θυμηθήκατε μετά από 15 χρόνια γάμου, που θέλετε να του στερήσετε την επικοινωνία», από τους περισσότερους δικαστές και δικηγόρους βεβαίως. Θα παρακολουθούσε σταθερά ρεπορτάζ για τις ψευδείς καταγγελίες των θυμάτων. Θα πάσχιζε μόνη της να βρει ψυχολόγο, δικηγόρο κι ένα πλαίσιο να επιζήσει.
Για όλα αυτά, το κράτος κωφεύει - τα γνωρίζει αλλά αδιαφορεί-, γιατί αυτό ακριβώς εννοούμε όταν μιλάμε για θεσμική αδιαφορία και θεσμοθετημένο μισογυνισμό και σεξισμό.
Ομως δε θα αφήσουμε καμία και κανέναν να ξεχάσει, ποιανού είναι η ευθύνη για άλλη μια δολοφονημένη.
*Η **Ιωάννα Στεντούμη** είναι δικηγόρος, ΜΔΕ ποινικού, ΜΔΕ Εγκληματολογίας, εξειδικευμένη σε ζητήματα έμφυλης και σεξουαλικής βίας